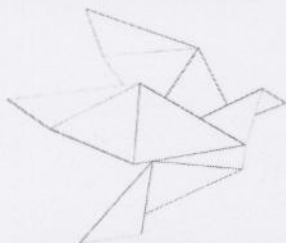

Eiropas Komisija - Runa

KOMISIJAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA ŽANA KLODA JUNKERA Runa par stāvokli Savienībā 2017. gads*

Briselē, 2017. gada 13. septembrī

IEVADS – EIROPA UZŅEM APGRIEZIENUS

Priekšsēdētāja kungs, godātie Eiropas Parlamenta deputāti!

Pagājušajā gadā, kad es stājos jūsu priekšā, man bija sakāma zināmā mērā vieglāka runa.

Visiem bija acīmredzams, ka stāvoklis mūsu Savienībā nebija labs.

Gads, kas satricināja mūsu pašus pamatus, ir iedragājis Eiropu.

Mums bija tikai divas iespējas. Vai nu apvienoties ap pozitīvu Eiropas programmu, vai arī katram atkāpties savā stūrī.

Saskaroties ar šādu izvēli, es aizstāvēju vienotību.

Es ierosināju pozitīvu programmu, lai – kā es pagājušajā gadā teicu – palīdzētu radīt **Eiropu, kas aizsargā, Eiropu, kas dod iespējas, Eiropu, kas aizstāv.**

Pēdējo divpadsmit mēnešu laikā Eiropas Parlaments ir palīdzējis iedzīvināt šo programmu. Mēs katru dienu turpinām progresēt. Vēl vakar jūs strādājāt pie tā, lai panāktu vienošanos par tirdzniecības aizsardzības instrumentiem un par mūsu Eiropas investīciju kapacitātes divkāršošanu. Un jums tas izdevās. Paldies jums par to.

Es arī vēlos pateikties 27 mūsu dalībvalstu vadītājiem. Dažas dienas pēc manas runas pagājušajā gadā viņi samītā Bratislavā atzinīgi novērtēja manu programmu. Tādējādi viņi izvēlējās vienotību. Viņi izvēlējās atbalstīt mūsu rasto kopējo valodu.

Kopā mēs parādījām, ka Eiropa var panākt rezultātus saviem iedzīvotājiem tad, kad tas ir svarīgi, un tur, kur tam ir nozīme.

Kopš tā laika mēs lēnām, bet pārliecinoši esam uzņēmuši tempus.

Palīdzēja arī tas, ka ekonomikas attīstības perspektīvas ievirzījās mums par labu.

Mēs patlaban dzīvojam piektajā ekonomikas atveseļošanās gadā, kas patiešām sasniedz ikvienu dalībvalsti.

Pēdējo divu gadu laikā izaugsme Eiropas Savienībā ir apsteigusi izaugsmi Amerikas Savienotajās Valstīs. Tagad tā Savienībā kopumā pārsniedz 2 %, bet monetārajā zonā ir 2,2 % apmērā.

Bezdarba līmenis ir zemākais pēdējo deviņu gadu laikā. Šo pilnvaru laikā līdz šim ir izveidoti gandrīz 8 miljoni darbvietu. Ņemot vērā 235 miljonus strādājošo cilvēku, Eiropas Savienībā ir nodarbināti vairāk cilvēku nekā jebkad agrāk.

Tas nav tikai Eiropas Komisijas nopelns. Kaut gan esmu pārliecināts, ka tad, ja būtu zaudēti 8 miljoni darbvietu, vaina būtu jāuzņemas mums.

Taču Eiropas iestādes deva savu ieguldījumu šā vēja virziena maiņā.

Mēs varam saņemt atzinību par mūsu Eiropas Investīciju plānu, kura rezultātā līdz šim ir veikti ieguldījumi 225 miljardu eiro apmērā. Tas ir piešķīris aizdevumus 450 000 mazu uzņēmumu un vairāk nekā 270 infrastruktūras projektiem.

Mēs varam saņemt atzinību par to, ka, pateicoties apņēmīgai rīcībai, Eiropas bankām kārtējo reizi ir kapitāla iespējas aizdot uzņēmumiem tā, lai tie varētu augt un radīt darbvietas.

Un varam saņemt atzinību par valstu budžeta deficītu samazināšanu no 6,6 % līdz 1,6 %. Tas ir noticis, pateicoties Stabilitātes un izaugsmes pakta saprātīgai piemērošanai. Mēs prasām fiskālu disciplīnu, taču raugāties, lai netiktu iznīcināta izaugsme. Patiesībā, tas ļoti labi darbojas visā Savienībā – par spīti kritikai.

Desmit gadus kopš krīzes sākuma **Eiropas ekonomika beidzot sāk atgūties.**

Kopā ar to – arī mūsu uzticēšanās.

Mūsu 27 vadītāji, Parlaments un Komisija atgriez Eiropu mūsu Savienībā. Un kopā mēs atgriežam Savienību mūsu Savienībā.

Pagājušajā gadā mēs redzējām, kā visi 27 vadītāji devās augšup Kapitolija kalnā Romā, lai pa vienam atjaunotu savus solījumus

cits citam un mūsu Savienībai.

Viss iepriekšminētais man liek domāt, ka **Eiropa atkal uzņem apgriezienus.**

Tagad mums ir dota iespēja, bet tā nebūs pieejama mūžīgi.

Izmantosim impulsu pēc iespējas labāk, **uzņemsim apgriezienus.**

Šajā nolūkā mums ir jāpaveic divas lietas:

pirmkārt, mums ir jāsaglabā pagājušajā gadā uzņemtais kurss. Mums vēl ir 16 mēneši, kuru laikā Parlaments, Padome un Komisija var panākt reālu progresu. Mums ir jāizmanto šis laiks, lai pabeigtu Bratislavā iesākto, un jāīsteno mūsu pašu pozitīvā programma.

Otrkārt, mums būtu jānosprauž virziens nākotnei. Kā Marks Tvens rakstīja, citēju, pēc daudziem gadiem mēs būsim vairāk vilušies par to, ko nepaveicām, nekā par to, ko paveicām. **Tagad ir laiks veidot vienotāku, stiprāku un demokrātiskāku Eiropu 2025. gadam.**

UZŅEMTĀ KURSA SAGLABĀŠANA

Priekšsēdētāja kungs, godātie Parlamenta locekļi!

Lūkojoties nākotnē, mēs nevaram ļaut novirzīt sevi no izvēlēta kursa.

Mēs apņēmāmies pabeigt enerģētikas savienības, drošības savienības, kapitāla tirgu savienības, banku savienības un digitālā vienotā tirgus izveidi. Kopā mēs jau esam daudz paveikuši.

Kā Parlaments norādīja, Komisija jau ir iesniegusi 80 % no pilnvaru termiņa sākumā solītajiem priekšlikumiem. Mums tagad ir kopā jāstrādā, lai pārvērstu priekšlikumus tiesību aktos, bet tiesību aktus – praksē.

Kā tas ir vienmēr – būs nepieciešama zināma savstarpēja piekāpšanās. Komisijas priekšlikumi par mūsu kopējās patvēruma sistēmas reformēšanu un darba ņēmēju norīkošanas noteikumu stiprināšanu ir izraisījuši domstarpības, es zinu. Lai panāktu labu rezultātu, visām pusēm būs jāpaveic sava daļa darba, lai tās varētu tuvināties. Šodien es vēlos sacīt: kamēr vien galarezultāts ir piemērots mūsu Savienībai un ir taisnīgs pret visām tās dalībvalstīm, Komisija būs atvērta kompromisam.

Mēs tagad esam gatavi līdz 2018. gada maijam iesniegt atlikušos 20 % iniciatīvu.

Šorīt es nosūtīju Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam un Igaunijas premjerministram, kuru lielo darbu Eiropas labā es vēlētos uzslavēt, nodomu vēstuli, kurā ieskicētas prioritātes turpmākajam gadam.

Es šeit neuzskaitīšu un nevaru uzskaitīt visus šos priekšlikumus, taču ļaujiet man pieminēt piecus, kas ir īpaši svarīgi.

Pirmkārt, es vēlos, lai mēs nostiprinātu mūsu Eiropas tirdzniecības programmu.

Jā, Eiropa ir atvērta darījumdarbībai. Taču jābūt savstarpībai. Mums jāsaņem pretī tas pats, ko mēs dodam.

Tirdzniecība nav nekas abstrakts. Tirdzniecība nozīmē darbvietas, jaunu iespēju radīšanu Eiropas uzņēmumiem – kā lieliem, tā maziem. Ar katru eksporta radīto papildu 1 miljardu eiro tiek atbalstīti 14 000 jaunu darbvieta Eiropā.

Tirdzniecība nozīmē mūsu standartu eksportēšanu – vai tie būtu sociālie vai vides standarti, datu aizsardzības vai pārtikas nekaitīguma prasības.

Eiropa vienmēr ir bijusi darījumdarbībai pievilcīga vieta.

Pagājušā gada laikā **partneri no visas pasaules sāka veidot rindu pie mūsu durvīm, lai ar mums noslēgtu tirdzniecības nolīgumus.**

Ar šā Parlamenta palīdzību mēs tikko nodrošinājām tirdzniecības nolīgumu ar Kanādu, kuru provizoriski sāks piemērot no nākamās nedēļas. Mums ir politisks nolīgums ar Japānu par nākotnes ekonomisko partnerību. Un līdz gada beigām mums ir labas izredzes to pašu panākt ar Meksiku un Dienvidamerikas valstīm.

Šodien mēs ierosinām uzsākt tirdzniecības sarunas ar **Austrāliju un Jaunzēlandi.**

Es vēlos, lai visi šie nolīgumi tiktu pabeigti līdz šo pilnvaru termiņa beigām. Un es vēlos, lai tie tiktu apspriesti vislielākās pārredzamības gaisotnē.

Atvērtai tirdzniecībai ir jāiet roku rokā ar atklātu politikas veidošanu.

Eiropas Parlamentam būs pēdējais vārds attiecībā uz visiem tirdzniecības nolīgumiem. Tā deputātiem, tāpat kā valstu un reģionālo parlamentu deputātiem, jau no sarunu pirmās dienas jābūt pilnībā informētiem. Komisija to nodrošinās.

Sākot ar šo brīdi, Komisija pilnā apjomā publicēs visus sarunu pilnvaru projektus, ko mēs ierosinām Padomei.

Iedzīvotājiem ir tiesības zināt, ko Komisija ierosina. Laiks, kad nebija pārredzamības, ir pagājis. Tāpat ir pagājis laiks, kad valdīja baumas un nepārtrauktas šaubas par Komisijas motīviem.

Es aicinu Padomi, pieņemot galīgās sarunu pilnvaras, rīkoties tāpat.

Teikšu reizi par visām reizēm: **mēs neesam naivi brīvēs tirdzniecības atbalstītāji.**

Eiropai vienmēr ir jāaizstāv savas stratēģiskās intereses.

Tāpēc šodien mēs ierosinām **jaunu ES satvaru ieguldījumu izvērtēšanai**. Ja kāds ārvalstu, valstij piederošs uzņēmums vēlas iegādāties Eiropas ostu, daļu mūsu kritiskās enerģētikas infrastruktūras vai aizsardzības tehnoloģiju uzņēmumu, tam vajadzētu notikt tikai tad, ja ir nodrošināta pārredzamība, kontrole un diskusija. Politiskā atbildība nozīmē zināt, kas notiek pašu mājas pagalmā, lai mēs spētu vajadzības gadījumā aizsargāt mūsu kolektīvo drošību.

Otrkārt, Komisija vēlas padarīt mūsu rūpniecību spēcīgāku un konkurētspējīgāku.

Tas jo īpaši attiecas uz mūsu ražošanas bāzi un 32 miljoniem darba ņēmēju, kas veido rūpniecības mugurkaulu. Viņi ražo pasaules klases produktus, kas mums dod priekšrocības, piemēram, mūsu automobiļus.

Es lepojos ar mūsu autobūves nozari. Taču man ļoti nepatīk tas, ka patērētāji tiek apzināti un tīši maldināti. Es aicinu autorūpniekus atzīt savu vainu un vērst visu par labu. Tā vietā, lai meklētu izmantojamas nepilnības, tiem būtu jāiegulda nepiesārņojošos rītdienas automobiļos.

Godātie Parlamenta deputāti, **jaunā Rūpniecības politikas stratēģija**, ar kuru mēs šodien iepazīstinām, palīdzēs mūsu rūpniecībai inovācijas, digitalizācijas un dekarbonizācijas ziņā joprojām būt pirmajā vietā vai to ieņemt.

Treškārt, es vēlos, lai Eiropa būtu līdere cīņā pret klimata pārmaiņām.

Pagājušajā gadā mēs ar šajā Parlamentā ratificētā Parīzes nolīguma palīdzību noteicām globālos spēles noteikumus. Ņemot vērā ambīciju sabrukumu Amerikas Savienotajās Valstīs, Eiropai ir jāpanāk, ka mēs atkal padarīsim mūsu planētu dzīvu. Tā ir visas cilvēces kopīgais mantojums.

Komisija drīzumā iesniegs priekšlikumus par oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu mūsu transporta nozarē.

Ceturrtā prioritāte turpmākajam gadam: Es vēlos, lai digitālajā laikmetā mēs labāk aizsargātu Eiropas iedzīvotājus.

Pēdējos gados mēs esam panākuši ievērojamu progresu, nodrošinot Eiropas iedzīvotāju drošību tiešsaistē. Komisijas izvirzīti jauni noteikumi aizsargās mūsu intelektuālo īpašumu, mūsu kultūras daudzveidību un mūsu personas datus. Mēs esam pastiprinājuši cīņu pret teroristu propagandu un radikalizāciju tiešsaistē. Tomēr Eiropa joprojām nav labi sagatavota kibernetiskiem uzbrukumiem.

Kibernetiskie uzbrukumi var būt daudz bīstamāki demokrātijas un ekonomikas stabilitātei nekā ieroči un tanki. Tikai pagājušajā gadā vien notika vairāk nekā 4000 izspiedējprogrammatūras uzbrukumu dienā, un 80 % Eiropas uzņēmumu piedzīvoja vismaz vienu kibernetiskās drošības incidentu.

Kibernetiskiem uzbrukumiem nav robežu, un no tiem neviens nav pasargāts. Tāpēc šodien Komisija ierosina jaunus instrumentus, tostarp **Eiropas Kibernetiskās drošības aģentūru**, lai palīdzētu aizstāvēt mūs pret šādiem uzbrukumiem.

Piektkārt, migrācijai joprojām ir jābūt mūsu uzmanības lokā.

Par spīti diskusijām un domstarpībām saistībā ar šo tematu, mēs esam spējuši panākt stabilu progresu, kaut arī, jāatzīst, daudzās jomās nepietiekošu.

Mēs tagad efektīvāk aizsargājam Eiropas ārējās robežas. Vairāk nekā 1700 darbinieku no jaunās Eiropas robežu un krasta apsardzes tagad palīdz dalībvalstu 100 000 robežsargiem patrulēt tādās valstīs kā Grieķija, Itālija, Bulgārija un Spānija. Mums ir kopīga robeža, taču nedrīkst prasīt, lai tās aizsargā tikai tās dalībvalstis, kuras ģeogrāfijas dēļ tiek skartas pirmās. Ja ir kopīga robeža, jābūt arī kopīgai aizsardzībai.

Mēs esam spējuši apturēt migrantu neatbilstīgas plūsmas, kas daudziem radīja milzu raizes. Pateicoties mūsu nolīgumam ar Turciju, mēs esam samazinājuši neatbilstīgo ieceļotāju skaitu Vidusjūras austrumdaļā par 97 %. Šovasar mēs spējam panākt lielāku kontroli pār Vidusjūras centrālās daļas maršrutu, samazinot ieceļotāju skaitu augstā par 81 % salīdzinājumā ar to pašu mēnesi pirms gada.

Tādējādi mēs esam krasī samazinājuši cilvēku bojāeju Vidusjūrā.

Es nevaru runāt par migrāciju, nepaužot lielu atzinību Itālijai par tās nenogurdināmo un cēlo darbu. Vasaras mēnešos Komisija strādāja pilnīgā saskaņā ar Itālijas premjerministru, manu draugu Paolo Džentiloni un viņa valdību, lai uzlabotu situāciju. Mēs to darījām – un turpināsim to darīt – tāpēc, ka **Itālija glābj Eiropas godu Vidusjūrā.**

Mums ir arī steidzami jāuzlabo migrantu dzīves apstākļi Lībijā. Es esmu dziļi satraukts par necilvēcīgajiem apstākļiem aizturēšanas vai uzņemšanas centros. Eiropai ir pienākums – kolektīvs pienākums –, un Komisija sadarbosies ar Apvienoto Nāciju Organizāciju, lai pieliktu punktu šai apkaunojošajai situācijai, kas nedrīkst turpināties.

Kaut arī mani apbēdina tas, ka solidaritāte vēl nav vienlīdzīgi sadalīta visu dalībvalstu starpā, **Eiropa, visumā ņemot, ir turpinājusi paust solidaritāti.** Tikai pagājušajā gadā vien mūsu dalībvalstis pārmitināja vai piešķīra patvērumu vairāk nekā 720 000 bēgļiem – trīs reizes vairāk nekā ASV, Kanāda un Austrālija kopā. Eiropa, pretēji dažu teiktajam, nav cietoksnis, un tā nekad nedrīkst par tādu kļūt. **Eiropa ir solidaritātes kontinents, kurā tie, kuri bēg no vājašanas, var rast patvērumu, un tādai tai ir jābūt arī turpmāk.**

Es esmu īpaši lepns par tiem jaunajiem eiropiešiem, kuri brīvprātīgi piedāvā valodu kursus Sīrijas bēgļiem, vai tiem papildu tūkstošiem jauniešu, kuri strādā mūsu jaunajā Eiropas Solidaritātes korpusā. Šie jaunieši **ienes Eiropas solidaritātē dzīvību un**